

ΕΤΟΣ 57ον

26 Ιουλίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 30 (2930)

ΥΙΟΙ ΘΕΟΥ ΚΑΤΑ ΧΑΡΗ

Ὁ φυσικός νόμος ἢ νόμος τῆς συνειδήσεως πού ἄφησε ὁ Θεός στόν ἄνθρωπο γιά νά τόν καθοδηγεῖ στό ἀγαθό (Ρωμ. 2,14) μετά τήν πτώση του ἀμαυρώθηκε ἀπό τήν ἔλληψη τῆς θεογνωσίας καί τήν ἐπακόλουθη παρέμβαση τῆς εἰδωλοπατρίας. Ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ὑποχείριος τοῦ διαβόλου καί τῆς πλάνης. Κυριάρχησε μέσα του ἡ δεισδαίμονία, ἡ μαγεία καί ἡ διαστροφή (3,23).

Ὁ νόμος τοῦ Μωυσῆ ὡς προετοιμασία τοῦ Εὐαγγελίου

Γιά νά ἀπαγκιστρωθεῖ ὁ ἄνθρωπος ἀπό τήν ἐπήρεια καί τά ἀπότοκα τῆς Πατρίας τῶν εἰδώλων, τοῦ δόθηκε ἀπό τόν Θεό ὁ νόμος μέσω τοῦ Μωυσῆ· ὥστε νά φρουρήσει τήν ἀνθρώπινη φύση (Γαλ. 3,23) ἀπό τήν συνεχή ἀλλοίωση τῆς εἰδωλοπατρίας, καί ἐπιπλέον νά τήν προετοιμάσει νά δεχθεῖ τήν ἀποκάλυψη τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί νά φωτισθεῖ μέ τή χάρη τοῦ εὐαγγελικοῦ νόμου (στ. 24).

Ζωντανή ἀπόδειξη ἦταν ἡ φωνή τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης, οἱ ὁποῖοι μεταξύ ἄλλων προφήτευσαν γιά τήν παρουσία καί τό κήρυγμα τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἰωάννη τοῦ Βαπτιστῆ: «Ὅπως εἶναι γραμμένο στά βιβλία τῶν προφητῶν, στέλνω τόν ἀγγελιαφόρο μου πρῖν ἀπό σένα, γιά νά προετοιμάσει τόν δρόμο Σου. Μέ φωνή βροντερή στήν ἔρημο λέει στους ἀνθρώπους: Ἐτοιμάσατε τόν δρόμο γιά νά ἔλθει ὁ Κύριος, εὐθυγραμμισθεῖτε μέ τίς κατευθύνσεις πού θά σᾶς δώσει Ἐκεῖνος, δηλ. τό Εὐαγγέλιό Του» (Μάρκ. 1,1-3). Συνεπῶς, τό κήρυγμα τοῦ Προδρόμου ἦταν σεβασμός καί τήρηση τοῦ Νόμου γιά τήν ὑποδοχή τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ.

Τό εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ ὡς πηγή τῆς πνευματικῆς υἱοθεσίας

Ἄπ' τή στιγμή ὅμως πού ἀποκαλύφθηκε τό φῶς τῆς ἐν Χριστῷ πίστεως ὁ νόμος τῆς Π.Δ. ἀντικαθίσταται ἀπό τόν νόμο καί τή χάρη τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐάν ὅσοι

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. γ' 23 - δ' 5)

Κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἔλθειν τὴν πίστιν ὑπὸ νόμον ἐφρουρούμεθα συγκεκλισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν ἀποκαλυφθῆναι. Ὡστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέγονεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν· ἐλθούσης δὲ τῆς πίστεως οὐκέτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν. Πάντες γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστέ διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ οὐδὲ Ἕλλην, οὐκ ἐν δούλῳ οὐδὲ ἐλεύθερῳ, οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θήλῃ· πάντες γὰρ ὑμεῖς εἰς ἔστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἰ δὲ ὑμεῖς Χριστοῦ, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ καὶ κατ' ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος νηπιὸς ἐστιν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος πάντων ὢν, ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτω καὶ ἡμεῖς, ὅτε ἤμεν νηπιοί, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἤμεν δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ γυναικὸς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ, ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

ἀκολουθοῦσαν τὴν πίστη τοῦ Ἀβραάμ στόν ἕνα Θεό ἀποκτοῦσαν πνευματικὴ συγγένεια μαζί του, δηλ. γίνονταν πνευματικὰ παιδιὰ του κι ἐκεῖνος «πατὴρ πάντων τῶν πιστευόντων» (Ρωμ. 4,11-12.16), τώρα ὅσοι πιστεύουν στόν Ἰησοῦ Χριστό, ἀποκτοῦν πνευματικὴ συγγένεια μαζί του, δηλ. καθίστανται παιδιὰ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, υἰοθετοῦνται ἀπ' Αὐτόν (Γαλ. 3,25).

Τό μυστήριον τοῦ Βαπτίσματος: Ἡ πνευματικὴ μας υἰοθεσία ἀπό τόν Θεό

Ὁ ἀπ. Παῦλος ἴσκει ὅτι «ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν ἐνεδύσασθε» (Γαλ. 3,27). Δηλαδή, ὅσοι βαπτισθήκατε στό ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, ἔχετε ντυθεῖ τόν Χριστό. Ἔτσι, ἐμεῖς οἱ πιστοὶ γινόμαστε παιδιὰ τοῦ Θεοῦ, «υἱοὶ Θεοῦ», ἐπειδὴ ντυθήκαμε τό πνευματικό ἔνδυμα τοῦ Χριστοῦ μέσα ἀπό τό μυστήριον τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος τῆς Ἐκκλησίας.

Ὅπως ἀναφέρει καί ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, τά ροῦχα πού φορᾶμε, μέ αὐτά φαινόμεστε στοὺς ἄλλους. Ἔτσι καί ὁ χριστιανός, μετά τό βάπτισμα ὀφείλει νά φαίνεται ἐκεῖνο πού εἶναι καί ὁ Χριστός, καί νά στοχεύει συνεχῶς νά τοῦ μοιάζει σάν παιδί Του. Γιατί δέν εἶναι μόνο ἐξωτερική ἡ ἀλλοίωσή μας, σάν τά ροῦχα, «ἀλλ' ὡς ἐνδύεται σίδηρος τό πῦρ», προσθέτει ὁ ἱερός Φώτιος. Ὅπως τό σίδηρο λιώνει μέσα στή φωτιά καί γίνεται ἕνα μαζί της, ἔτσι καί ἐμεῖς γινόμαστε ἕνα μέ τόν Χριστό, ἕνα μέ τό πῦρ, τὴν ἐνέργεια τῆς θεότητος.

Καί ἐν συνεχείᾳ παίρνουμε τό καθούπι τοῦ Χριστοῦ. Ἐνῶ «ἐξωτερικά μένου- με οἱ ἴδιοι, ἀλλὰ ζουν οἱ προθέσεις καί οἱ διαθέσεις τῆς ψυχῆς, ἔτσι ὥστε νά ἀποχωρίζονται ἀπό τίς παλαιᾶς ἐφάρμαρτες συνήθειες καί νά στρέφονται σέ νέο τρόπο ζωῆς», μάς ἴσκει ὁ ἅγ. Γρηγόριος ὁ Νύσσης.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, προτοῦ ἔλθῃ ἡ πίστις, ἐφρουρούμεθα κλεισμένοι κάτω ἀπό τόν νόμον, μέχρι οὗτος ἀποκαλυφθῇ ἡ πίστις. Ὡστε ὁ νόμος ἦτο παιδαγωγός μας ἕως οὗτος ἔλθῃ ὁ Χριστός, διὰ νά δικαιωθούμε διὰ τῆς πίστεως. Τώρα δέ, πού ἦλθεν ἡ πίστις, δέν εἴμεθα πλέον ὑπό παιδαγωγόν, διότι διὰ τῆς πίστεως εἴσθε ὅλοι υἱοί Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διότι ὅσοι ἐβαπτισθήκατε εἰς τόν Χριστόν, ἔχετε ἐνδυθῆ τόν Χριστόν. Δέν ὑπάρχει Ἰουδαῖος οὔτε Ἕλληνας, δέν ὑπάρχει δούλος οὔτε ἐλεύθερος, δέν ὑπάρχει ἄρρενας καί θῆλυ, διότι ὅλοι σεῖς εἴσθε ἕνας ἄνθρωπος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἐάν δέ εἴσθε τοῦ Χριστοῦ, ἄρα εἴσθε ἀπόγονοι τοῦ Ἀβραάμ, καί κληρονόμοι βάσει ὑποσχέσεως. Ἐκεῖνο πού ἐννοῶ εἶναι ὅτι, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ κληρονόμος εἶναι ἀνήλικος, δέν διαφέρει καθόλου ἀπό τόν δούλον, ἄν καί εἶναι κύριος ὅλης τῆς περιουσίας, ἀλλά εἶναι ὑπό τήν ἐξουσίαν ἐπιτρόπων καί διαχειριστῶν μέχρι τῆς προθεσμίας, τήν ὁποίαν ὥρισε ὁ πατέρας. Ἔτσι καί ἐμεῖς, ὅταν ἦμαστέ ἀνήλικοι, ἦμαστέ ὑποδουλωμένοι κάτω ἀπό τὰ στοιχεία τοῦ κόσμου. Ὅταν ὁμως συμπληρώθηκε ὁ χρόνος, τότε ἐστειλε ὁ Θεός τόν Υἱόν του, ὁ ὁποῖος ἐγεννήθηκε ἀπό γυναίκα καί διετέλεσε ὑπό τόν νόμον, διὰ νά ἐξαγοράσῃ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἦσαν δούλοι κάτω ἀπό τόν νόμον, διὰ νά πάρωμεν τήν υἰοθεσίαν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Αἰθιζαῖτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ἡ πνευματική ἀλλαγὴ τοῦ ἀνθρώπου ὡς προϋπόθεση ἀλλαγῆς τοῦ κόσμου

Μέ τήν ἐν Χριστῷ υἰοθεσίαν ὁ πιστός ζεῖ τή ζωὴ τοῦ Χριστοῦ, τή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας, χριστοποιεῖται. Ὁ σκοπός τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ στόν κόσμο εἶναι νά ἀλλάξῃ τόν ἄνθρωπο ἀπό «παλαιό» σέ «καινό», ἀπό ἄνθρωπο τῆς πτώσεως, τῆς πλάνης καί τῆς φθορᾶς, νά μεταβληθῆ σέ ἄνθρωπο τῆς Ἀναστάσεως, τῆς ἀληθείας, τῆς ἀφθαρσίας καί ἀθανασίας, πού ὁ Κύριος θεμελίωσε μέ τή σταυρική του θυσία. Αὐτό σημαίνει νά μᾶς υἰοθετήσῃ ὁ Χριστός μέσα στήν ἀγάπην καί τή χάριν Του. Νά μᾶς ἀναπλάσῃ στή θέρμην τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Μέ τελικό σκοπό νά ἀποηλάσουμε τή θεϊκὴ στοργή, τήν πνευματικὴ υἰοθεσίαν τοῦ οὐράνιου Πατέρα Του (Γαλ. 4,4).

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ὅταν ὁ θνητός ἄνθρωπος γίνῃ ὑπαρξὴ τοῦ Θεοῦ, δηλ. υἰοθετηθῆ μέσα στόν ἁγιασμό καί τήν κατά Χριστό θέωσίν του, τότε καί ὁ κόσμος θά ἀκολουθήσῃ τήν ἀλλαγὴν του. Εἶναι πολὺ μάταιο ὁμως νά ζητᾶμε ἕναν

26 Ἰουλίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Παρασκευῆς ὁσιομάρτυρος († β' αἰ.), Ἐρμολάου ἱερομάρτυρος († 305).

Ἦχος: πλ. β' – Ἑωθινόν: Ζ' – Ἀπόστολος: Γαλ. γ' 23 - δ' 5 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Αὐγούστου, Η' Ματθαίου.

Ἀπόστολος: Α' Κορ. α' 10-17 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. ιδ' 14-22.

κόσμο καλύτερο, ἀλλὰ μέ ἀνθρώπους χειρότερους. Ὅλες μας οἱ προσπάθειες, ὅσο παγκόσμιο χαρακτῆρα κι ἄν ἔχουν, δέν θά μπορέσουν νά εὐδοκίμησουν, γιατί ὅλη ἡ κτίση προσμένει μέ ἡσυχάτα νά φανερωθεῖ ἡ δόξα τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ (Ρωμ. 8, 19). Ἀμήν.

Ἄρχιμ. Χ. Ν.

Ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΕΣ

ΑΡΤΕΜΙΟΣ - ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΩΝ - ΠΛΑΤΩΝ

Εἰσαγωγή - Μετάφραση - Σχόλια ὑπό

Γεωργίου Παπαδημητρίου, Θεολόγου, Φιλολόγου - Λυκειάρχου

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, στή Σειρά τῶν Ἁγιολογικῶν ἐκδόσεων, ἐξέδωσε καί κυκλοφορεῖ –ἀπό τό Ἁγιολόγιο τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ– τόν Βίο καί τό Μαρτύριο τῶν Μεγαλομαρτύρων Ἀρτεμίου, Παντελεήμονος καί Πλάτωνος, μέ εἰσαγωγή, μετάφραση καί σχόλια τοῦ Γ. Παπαδημητρίου.

Στόν πρόλογο τοῦ βιβλίου ὁ συγγραφέας σημειώνει: *«Μέ τή χάρι τοῦ Θεοῦ καί τήν εὐλογία τῶν ἁγίων Μαρτύρων Του, συνεχίζοντας τήν προσπάθειά μας γιά τήν ἀπόδοση στή νεοελληνική γλώσσα –πρός διευκόλυνση τῶν φιλάγιων ἀναγνωστῶν– κειμένων Βίων καί Μαρτυριῶν Ἁγίων ἀπό τό Ἁγιολόγιο τοῦ ἁγίου Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ, βρισκόμαστε στήν εὐχάριστη θέση νά προσφέρουμε τό μετά χειρας βιβλίό στούς φιλομάρτυρες ἀναγνώστες, ἀπό τό ὡς ἄνω Ἁγιολόγιο, σέ ἀπόδοση στή νεοελληνική γλώσσα τά κείμενα τῶν Μαρτυριῶν τῶν Μεγαλομαρτύρων Ἀρτεμίου, Παντελεήμονος καί Πλάτωνος.*

Στό Παράρτημα τοῦ βιβλίου παρατίθενται οἱ Ἀσματικές Ἀκολουθίες τῶν Ἁγίων καί ὁ Παρακλητικός Κανὼν τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

Οἱ «**ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ**» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm
